

Alakformálás Nekeresden

– Nyugi, Margóka! Nincs semmi komoly baj – jelenti ki határozottan Szilárd doki, miután végigfutotta az iskola igazgatónőjének vérvizsgálati eredményét.

– Semmi komoly? Miért nem azt mondtad, hogy semmi baj? Akkor valami mégis csak van. Nemde? – forszírozza ijedten a középkorú hölgy.

– Á, semmi, semmi... Egy kicsit ugyan emelkedett a vércukor szint, meg a vérzsírok is meghaladják valamelyest a normális értékeket, de...

– Na, folytasd csak! Őszintén: mennyi időm van még hátra?

– Maximum öt perc..., mert odakint többen várakoznak...

– Doki, te gúnyolódsz velem!? Bagatellizálok az állapotomat.

– Épp ellenkezőleg! Azt próbálom megértetni veled, kedves, hogy nincs okod az aggodalomra. A te korodban...

– Hú, ezt csúnyán kezdted! Mi az, hogy az én koromban!? Tizenöt év van még a nyugdíjamig...

– De optimista vagy! Persze, nehogy úgy értsd, hogy nem éled meg, csak hát biztosan hallottad, lehet, hogy közben továbbemelik majd a korhatárt.

– Szóval, mit tegyek? Mit javasolsz?

– Tényleg meg ne bántódj, de a korodhoz képest... No, már megint rosszat szoltam... Hm... Még egyszer nekifutok: tehát szó se róla, csinos

A sörkorcsolya nem sporteszköz...

vagy így, a sokadik ikszen túl is, de ha néhány kilótól megszabadulnál...

– Kösz! Ilyen szépen még nem „kövérezett le” meg „öreganyózt le” senki sem! Ugye ez csak bosszú, amiatt, hogy annak idején nem hozzád

mentem feleségül? Vagy mégsem? – bizonytalankodik el Margó, miután belepillant a rendelő falán függő óriási tükörbe, s látja, hogy mennyire feszül rajta a ruha.

– Semmi gyógyszer. Alakformáló torna, és a magabiztosságod is visszatér majd, meglásd! – hangzik az orvosi javallat.

Az igazgatónő olyan letaglózottan lép ki a rendelőből, hogy az odakinn várakozók is lesápadnak.

– Mi a baj, Margóka? – kérdi Kopasz Ferenc, a fodrász, aki csupán azért tért be, hogy a vérnyomáscsökkentőjét kiírassa.

– Semmi komoly – motyogja-szipogva az igazgatónő, ami után még inkább elszörnyülködnek a váróban ücsörgők, majd minden átmenet nélkül kifakadva: – Fogynom kell!

– Szó szerint ezt mondta? – tudakolja Tamás apó, a falu, Nekeresd bölcse.

– Nem. Burkoltan. Alakformáló torna...

– Szép kis alak! – jegyzi meg suttogva Julcsi, a könyvtáros, aki a torokfájása miatt amúgy sem tudna hangosabban szólni.

– Alakformáló torna – ismétli Tamás apó. – Akkor az én megítélésem szerint sem tragikus a helyzet. Húsz évvel ezelőtt nekem ugyanezt tanácsolta, és a kitartásomnak meg is lett az eredménye. Ide süssetek, milyen helyes sörpocakot neveltem!

(KyT)